

11/04/20 THỨ BẢY TUẦN THÁNH|

[Ga 18,1-19,42](#)

CHÚA CHẾT

Người gục đầu xuống và trao Thần Khí. (Ga 19,30)

Suy niệm: Đồng hành với Chúa Giê-su trên con đường thập giá và dừng lại trước cái chết của Người. Ai cũng mong có mặt bên người thân của mình trong những khoảnh khắc cuối cùng của người ấy. Dù là một bệnh nhân đang hấp hối trên giường hay một tử tội đang bị dẫn độ ra trường bắn, đó bao giờ cũng là một khoảnh khắc hết sức thiêng liêng, một khoảnh khắc màu nhiệm.

Người thân của ta đang kinh nghiệm nỗi chết! Kinh nghiệm này, trong giây phút này, là của riêng người ấy, thuộc về một mình người ấy. Ta đứng đó, thiết tha muốn san sẻ, nhưng hiểu rằng mình không thể nào san sẻ được. Ta đứng đó, như để cho người thân mình vui bởi nỗi cô đơn, nhưng kỳ thực là để nhìn ngắm nỗi cô đơn được người thân mình uống cạn. Ta đứng đó, lặng nhìn... Chúa Giê-su đã chết vì yêu ta. Tình yêu ấy trước hết gọi mời ta nếm cảm. Rồi, trong cuộc ‘*đối thoại thinh lặng*’ này, tình yêu của Người sẽ chinh phục và biến đổi ta, vừa trực tiếp vừa sâu xa hơn bất cứ thứ xúc cảm sướng sướng nào. Xin Chúa Thánh Thần giúp ta biết ‘buông mọi khí giới xuống’, và để cho Ngài làm việc...

Mời Ban: Đọc chậm rãi, với đầy ý thức, trình thuật khổ nạn trong Phúc Âm theo thánh Gio-an (Ga 18,1–19,42).

Cầu nguyện: *Lạy Chúa Giê-su chịu khổ nạn, Chúa đã đi đến cùng con đường vâng phục Thánh ý Cha, và đã san sẻ đến cùng thân phận kiếp người. Xin cho chúng con, từ nay, dù trong bất cứ cảnh ngộ nào của cuộc sống, cũng đừng bao giờ lãng quên rằng: ‘Chúa đã chết vì yêu tôi’. Để từ nay, chúng con chỉ còn một nghĩa sống cho Chúa và một nghĩa chết cho Chúa mà thôi. Amen.*